

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Lucianus <Samosatensis>

Basileae, [1619]

Allocutio, seu Bacchus

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1448](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1448)

Tollere nodosam nescit medicina podagram,

Nec formidatis auxiliatur aquis. Quæ autem homini accidit ex huiusmodi contagio lues, mania est, ut erudisti mihi hac etate viri disputant: nam & Festo rabies proprie morbus caninus est. Vniuscuiusque autem canis morsus tam perniciosus est, ut ferant eum qui semel fuerit à care laesus, pestilenti contagione gallinarum incubitus, pecorum fauis, & abortus interuentu suo vitare, eiusque introitu alterius vulnera aggravari.

ΠΡΟΣΛΑΛΙΑ, Η ΔΙΟ *ALLOCVTIO*, ΣΕΥ
 υοσϞ Bacchus.

Vincentio Obsopeo interprete.

ARGVMENTVM.

PRæfatio quædam est, quales & nostri homines in enarrandis authoribus, aut alijs rebus tractandis, ipsis operibus præmittere solent. Et extant sanè etiam Cic. quædam ad idem exemplum compositæ. Monet autem Lucianus auditores suos, ne solùm compositionis nouitatem in scriptis suis spectent, nève ideo pro patuis aut contemnendis illa habeant, quia comica ac satyrica quædam sub dialogi gravitate tractet: sed magis ipsam rem spectent: ne idem illis, quod Indis olim, accidat. dum Bacchi exercitum ut muliebrem, & à re militari alienum contemnunt. Deinde autem & veniam precatur ætati, si paulò verbosior & loquacior nonnullis fortè videatur, factum suum etiam hic collatione quædam Indorum cohonestans. Omnino autem multum gratiæ habent huiusmodi præfationes, siue cui allocutiones eas vocare magis libet, ubi collationibus atque similibus suis ipsa hypothesis aptè respondet.

Τι ὁ Διόνυσος
 ἐπ' Ἰνδούς στρα-
 τίαρ ἤλασι (κω-
 λυσα γὰρ ὄλεθρον οἰ-
 μοι, καὶ μύθον ὑμῖν διηγή-
 σαομαι Βακχιῶν) φασίμ οὖ-
 τω καταφρονῆσαι αὐτοῦ τὰ
 πρῶτα τοὺς ἀνθρώπους τοὺς
 ἐκείνους, ὡς καταγλιγῶν ἐπιόντων,
 μέγαν δὲ ἰλιγῶν πλὴν τόλ-
 μαρ, ὡς αὐτίκα μάλα συμ-
 παθησομένους ἐπὶ τῶν ἰλι-
 φάντων, ἃ ἀντιτάξαιτο. ἢ
 κούρον γὰρ, οἶμοι, τῶν σκο-
 πῶν ἀμόροτα ἐπὶ τῆς στρα-
 τίας αὐτοῦ ἀγχιπόντων. ὡς
 ἢ μὴ φάλαγγα αὐτῶν, καὶ εἰ λό-
 χοι, γυναικῶν ἔχον ἐφόρον
 ἢ μεμνηῶν, καὶ πῶ ἐσμύμενοι,
 πεβείδαι ἐνημῖναι δόρατά
 τινα μικρὰ ἔχουσαι, αἰσθητά,
 κηλοποιήτα, καὶ ταῦτα, καὶ τι-
 να κηλοποιήτα, βομβήτα,
 ἢ τις μόνον πεσάφαιος (ἀσπί-
 σι γὰρ ἔκαστος καὶ τὰ τύπανα)
 ὄντων δὲ τινος ἀγροῖνος να-
 θυρσο redimitis, pelles ceruinās indutis, & hastas quā-
 sīam paruas gerentibus nulla acie ferri acumminatos, & il-
 las ex thyrsō confectas: tum scuta quaequā leuia, & reso-
 nantia si quis saltem vel leuiter attingisset. Quippe clypeis
 assimilabant & tympana. esse praeterea in exercitū iuuen-

Vo tempore
 Bacchus ad-
 uersus Indos
 ducere exer-
 citum instituit (nihil enim
 prohibet, ut mea fert opi-
 nio, fabulam vobis Bachi-
 cam percensere) ferunt of-
 que adeo eum initio ad In-
 diae incolis fuisse contem-
 ptui habitum, ut accedentem
 etiam subsannarent. Magis
 autē temerariam illius au-
 daciā miseratione profes-
 quendam esse opinabantur,
 tanquam aetiuū ab ele-
 phantis proculcandum, si
 acie instructa illis occurrisset.
 Siquidem inaudiuerant,
 ut ego existimo, ab explora-
 toribus, absurda & mon-
 strosa de illius exercitū re-
 nunciantibus, quemadmo-
 dum eius phalanx & cohors
 tes ex mulieribus insens &
 furentibus collectae forent,

νίους ἐνάσσει, γυμνούς,
 ἡρόδωκα ὄρχουμένους, οὐ-
 ρὰς ἔχοντας κέρατος, οἷα
 τοῖς ἀρτί γυμνῶσιν ἰεφόοις
 ἰκονοῦται. καὶ τὸν μὲν στρα-
 τηλάτην αὐτῶν ἐφ' ἄρμα-
 τος ὄχευσαι, παρδάτων
 ἰκονομένων, ἀγέλαον ἀ-
 κειῶς, οὐδ' ἰω' ὀλίγον
 χυῶντα τὴν παρὰν, ἡρα-
 σφόρον, βοτρυοῖς ἰσχυρο-
 μένων, μίτρα τὴν κόμην ἀ-
 θαλάσμιον ἐν πορφυρέ-
 σσι, καὶ χροσθ' ἰμβάσθῃ. ἰπ-
 οκρατῆρα δὲ δύο, ἕνα μίση τι-
 να βραχίλι προθύτων, ἰπ-
 οπαῖον, πτεράτορα, ῥινόσι-
 μιον, ὅτα μεγάλα ὄρτια ἔ-
 χοντα, ἰπποτρομον νάρθηκι
 ἰπποδρόμον, ἰω' ὄνου τὰ
 πηκὰ ἰκονοῦντα ἐν κροκο-
 τῷ, καὶ τοῦτορον πάνυ πιθανόν
 τινα σωταγματάρχην αὐ-
 τοῦ ἔτιρον δέ, τρεῖσιον ἄν-
 θρωπον, τράχη τὰ νέρθηχοι-
 κότα, κομῆτι τὰ σέλην, κέ-
 ρατα

vehementer fidum illius in ordinanda acie socium. Al-
 terum verò^b hominem monstrosum, inferioribus corpo-
 ris partibus hircum referentem, crura crinitum, & cor-
 nigerum,

nes quospiam agrestes &
 nudos, qui saltarent cor-
 daca, caudas habentes &
 cornua, qualia ferè hæ-
 dis recenter natis solent suc-
 crescere. Ipsum autem duc-
 cem illorum in curru vehi-
 iunctis pardalibus, imber-
 bem admodum, ac ne tan-
 tillum quidem per genas
 herbescente barbitio pubes-
 centem, cornigerum, ra-
 cem coronatum, mitra
 purpurea comam involu-
 tum, ac aureos cothurnos
 indutum. Cæterum secun-
 das ductandi exercitus par-
 tes obire duos alios, a v-
 num quidem brevis statu-
 ra senunculum, corpore
 perobeso & ventricoso, si-
 mīs naribus deformem aus-
 ribus magnis & arrectis,
 tremulum, scipioni inniuen-
 tem, pandum asellum vi-
 plurimum equitantem, a-
 nictum crocoto, & hunc

ἴστα ἔχοντα, βαθυτάτονα,
 ἰργίνορ καὶ θυμίδορ, βατί-
 ρα μὲ σύεργα φέροντα. τῆ
 ἀκρία δὲ ῥάβδωρ ἑαμυπύλλω
 ἑπιρμύνορ καὶ πρῆσιρτῶν
 τα ὄδορ τὸ στρατόπεδορ καὶ
 τὰ γυῶα δὲ φυβῆδοι ἀν-
 τῶν, καὶ αἰερ λυμωμῆνας
 τὰς κόμας, ὅπότε πρῆσιοι, καὶ
 βοῶν ἢ οἱ, τοῦτο δὲ ἑκάζωρ
 καλῆδοι ἀντῶν τῶν ἀκρό-
 τω. τὰ δὲ οὐδὲ ποίμνας δι-
 ηρπάδοι ἢ δὲ τῶν γυῶα-
 κῶν, καὶ ἀκρίαδοι ἐπι τῶν
 τα τὰ πρῆματα, ὁμοφάτης
 γάρ τινας ἀντὰς ἔνωι. ταῦ-
 τα οἱ ἰνδοὶ ἢ ὁ βασιλεὺς αὐ-
 τῶν ἀκούοντόν ἐξέλωρ, ὡς
 τὸ ἑκός, καὶ οὐδὲ ἀντιπρῆ-
 γωρ ἢ παρατάλλωδοι ἐξίωι,
 ἄλλ' ἑπὶ ἄρα τὰς γυῶας
 κασιωαφῆσωρ ἀντὶς ἀπλη-
 σῆωρ γυῶντο, σφῆσι δὲ καὶ
 νικῶν ἀσπῆδωρ ἰδῶνα, καὶ
 φωνῶν γυῶα μὲμνῶτα,
 καὶ

nigerum, profunda insuper
 barba insignem: iracun-
 dum, & animo ad furorem
 propenso pradium, altera
 manu ferentem fistulam,
 dextra verò incurium bac-
 culum, semet attolentem,
 ac tota castra circumsal-
 tantem, quem mulierculæ
 exterrere solent, comasquæ
 vento diffusas concuere
 quoties accesserit, neque
 non vociferari Euohe: quæ
 nomine, ut mihi coniectu-
 ram facienti visum est, do-
 minum suum compellant. &
 Itaque greges à mulieribus
 iam discerpitos esse, & oves
 adhuc viuentes dilaniatas:
 quippe illas eruditoras esse
 se planè videbant. Hæc
 cum Indi & rex illorum spe-
 culatoribus annuncianti-
 bus cognouissent, sublatis,
 ut par erat, cachinnis ride-
 bant: iamquæ nequaquam
 contra exercituum educere,

aut instructis ordinibus obuiam
 procedere illis delibera-
 rum erat, sed reputabant si
 comminùs mulierculæ in
 eos impressionem ac impetum
 essent facturae, illis &
 sincere turpe esse, & mulieres
 insanientes neci dara

καὶ θηλύμιτρον ἄρχοντα, καὶ
 μέθουρ σμικρὸν γερόντιον,
 καὶ ἡμισρατιώτην ἄριστον, καὶ
 γυμνάτας ὀρχηστὰς, πάντας
 γελίους. ἔπειθ' ἐκζητήσατο
 συρποδῶν ὁ θεὸς ἡδὴ πλὴν
 χάρακ καὶ πόλεως ἀνάνδρους
 καταφλέγων, καὶ ἀνάντων
 τὰς ἑσας, καὶ ἐν βραχὺ πᾶ-
 σαν πλὴν Ἰνδίου πυρὸς ἐμ-
 πισπληκίης· ὅπλον γάρ τοι
 Διουσιακὸν τὸ πῦρ, πα-
 τρώουρ αὐτῷ ἐκ τοῦ κεραι-
 οῦ· ἐν ταῦτα ἡδὴ σπουδῆ
 ἀνελάμβανον τὰ ὅπλα, καὶ
 τοὺς ἐλέφαντας ἰπποδάμαν-
 τας καὶ ἰχθυόσαντας, καὶ
 τοὺς πύργους ἀναθίμβου, ἐπ'
 αὐτοὺς ἀντιπέθεσαν, κατα-
 φρονουῦντες μὲν καὶ τότε, ὀρ-
 γισμένοι δ' ὄμως, καὶ σω-
 σίψου σπουδόντες αὐτῷ στρα-
 τοπέδω τὸν ἀγχιεὸρ ἰκύνουρ
 στρατηγάτω. ἔπειθ' ἐπλησίον
 ἰκύνοντο, καὶ ἔδωρ ἀπὸ κίβου, οἱ
 μὲν Ἰνδοί, πετάξαντες τὰς ἐλέ-
 φαντας, ἐπὶ πύργου τὸν φάλαγγα,
 ὁ Διόνυ-

ratorem. Postquam verò propinquiores facti sunt & v-
 traque acies vtrique esset spectaculo: Indi locatis ante
 exercitium elephantis phalangem adegerunt. Ceterum
 Bacchus

vna cum duce effeminato,
 ac sene modico & vinofo,
 adiuncto etiam alio semui-
 ro milite, nudisq; saltatori-
 bus per omnia ridiculis, fa-
 cinus esse parum memorabi-
 le. Postea verò quàm Bac-
 chus regionem incendijs de-
 uastare, & viris deuietis ci-
 uitates igne absumere, ac
 sylvas incendere annuncias-
 tus est, iamq; in breui tem-
 poris spacio tota Indorum
 regio flammis conflagraret
 (etenim ignis Baccho iam
 vsque à fulmine paterna
 sunt arma) ibi iam citra mo-
 ram armis induti, coactis es-
 lephantibus & infrenatis &
 turribus desuper positus ada-
 uersus illos mouerunt aciem,
 etiamdum hostilem exercis-
 ium extremè contemnentes,
 & iracundo animo ferociens-
 tes, neque non elephantis
 comminuere atque protere-
 re properantes ipsis cum ea-
 stris imberbem illum impe-

ὁ Διόνυσος δὲ, τὸ μέσον μὲν
 αὐτὸς ἔχει, τὸν κέρασ δὲ αὐτῷ
 τῷ δεξιῷ ἢ ὁ Σακλώσ, ἢ ὁ ὠ-
 νόμος δὲ ὁ Πάρις γοῦν, ποταμοί
 γοί δὲ καὶ ταξιδάρχοι, Σατύροι
 ἰκκαθεσκήσασα. καὶ τὸ μὲν
 σάβημα ἡ ἀπασι τὸ εὐ οἶ,
 ὠθὺς δὲ τὰ τύμπανα ἱπάτα
 γὰρ, καὶ τὰ λυμβαλά τὸ ποσ
 λιμικόν ἰσόμενοι, καὶ τῶν
 Σατύρων τις λαβὼν τὸ κέρασ,
 ἐπίπλητὸ ὄχθιον. καὶ ὁ
 τῷ Σακλώσ ὄν, ἐννάλιον
 τὸ ὀκίσασθ. καὶ αἱ Μαινάδες
 αὐτὸν ὀλονητῆ ἐν πύθιασιν αὐ-
 τοῖς, φράκοντας ἡ ψασμύα,
 ἡ δὲ τῶν θύρσων ἀκρον ἀφ-
 ρυμνῶσαι τὸν σίδηρον. οἱ ἴ-
 σθαι δὲ καὶ ἐλέφασιν αὐτῶν,
 αὐτῶν ἀκρον ἀφῶσαι, ἀλλ' ὅδε.
 νὶ λῶσμο ἱφωγορ, ὅδε ἐντὸς
 βίλους ἡνῶσαι ἡπομέναντῶν
 καὶ τέλθ. κατὰ κέρασ
 ἡ ἀπῶσαι, καὶ ἀχμάλωσι
 ἀπῶσαι ἡπὸ τῶν τέως κα
 τακλωμῶσιν ἔργω μαθῶν.
 τῶν, ὡς ἐν ἡελῶ ἀφῶ τῶν πρῶ-
 τῆς ἀκοῆς καταφρονεῖν ἔ-
 νον

quos paulò ante contemptim subsannauerant, re ipsa exper-
 ἤ quā non oportuerit prima statim fama adductos pere-

Bacchus ipse in medio stre-
 nuu imperatoris fungebatur
 officio, cuius dextrum cornu
 Silenus, sinistrum Pan rege-
 bat. Porro autē Satyri mani-
 pulares constituti ordinibus
 instruendis erant inteni. Si-
 gnum omnibus eras Euche.
 Statim verò percussa tympa-
 na instrepuerunt, ipsaq̄ cym-
 bala elasticū cecinerunt. Ac
 è Satyris quispiam correpto
 cornu carne quod Orihium
 dicitur, occinebat Tum Site-
 ni asellus hianti atq̄ diducto
 victu maricum quiddam atq̄
 terribile derudij. Ipse verò
 Manades cum vlulau fa-
 cto in eos impetu incurarūt,
 succincte draconibus, atque
 ex summis thyrsis ferrū denu-
 dantes. Indi autē elephant-
 es illorum illico declinan-
 tes, nullo seruato ordine in
 fugā se dederunt, neq̄ intra
 teli iactū consistere sustine-
 runt. Ad postremum aut om-
 in vi capti atq̄ subacti sunt.
 captiui abduci ab ijs.

ἔωρ στρατοπέδων. ἀλλὰ τί
 πῆς τὸν Διόνυσον οὐτ' ὁ
 Διόνυσος; ἄποι τις ἄρ' ὅτι
 μοι δοκῶσι (καὶ πῆς τὸν Χα-
 εῖτων, μή με λορυνθαιῶν ἢ
 πικῆος μινύθι παλάβητι, ἢ
 τὰμὰ ἀκάζω τοῖς θεοῖς) ὁ-
 μοιόμτι παλασχαρ οἱ ποιοῖ
 πῆς τοῖς λαοῖς τῶν λόγων
 τοῖς Ἰνδοῖς ἰκύνοις, οἷον καὶ
 πῆς τοῖς ἑμέδ. οἰόμενοι ἔξ Σα-
 τυεικά, καὶ γὰρ οἷα τινα, καὶ
 λοριδῆ ἡ λορικὰ παρ' ἡμῶν
 ἀκρόατα, τοιαῦτα, περιεσῶ-
 πασιμ ἐν οἷοι' ὅτι δόξαρ αὐτῶν
 τοῖς ἡμέροισι. οἱ μὲν ἔβη τὴν
 ἀρχὴν ἀφιχνοῦνται. ὡς ἔδην
 ἄλιον παρέχειν τὰ ἔργα ἑσῶ-
 μοις οὐκαινοῖς, καὶ σκιρτῶ-
 ντασι Σατυεικοῖς, καταβάν-
 τας ἀπὸ τῆς ἐλευθέρου. οἱ δὲ, ὡς
 ἐπὶ τοῦτο τι ἡκούσθαι, ἀντι τοῦ
 λαοῦ οἰδιον ἰνρῶνθαι, ἔδ' ἔ-
 τος ἰπανῆρ τορμῶσι, τῶ πα-
 ραδόξῳ ἢ πρᾶγματὸς τιθορυσ-
 θημῶσι. ἀλλὰ θαρρῶν ἰπαγ-
 γέμομαι αὐτοῖς, ὅτι τὴν ἡμῶν
 ὡς πρότερον ποιεῖ, τὴν ἡμῶν
 ἢ θεοῖσσι ἰπιδῆρ ποτᾶνις
 nimio illis annuncio, quod si in praesentia quoque, ut antea
 facere consueverunt, festiuitatem spectare saepe voluerint.

grinum exercitum contem-
 nere. Sed quid ad Bacchum
 ille Bacchus, dixerit aliquis?
 Quia permulsi mihi videntur
 (ac per Gratias vos oro,
 ne me insanire aut profusus
 temulentium esse suspicemi-
 ni, si mea cum Dijs immorta-
 libus contulero) idem erga
 orationum nouitates cum
 Indis perpeti, quemadmo-
 dum et erga meas. Existis
 manes enim Satyrica et ris-
 dicula quadam, nimiumque
 comica apud nos audiri, ta-
 libus fidem habuere, atque
 haud scio quam illi de me o-
 pinionem induerunt. Alij ne
 exordium quidem assequun-
 tur, quasi nihil necesse sit
 prabere vinosis et lasciuus
 mulierculis, et saltationibus
 Satyricis ab elephantis de-
 scendentes. Alij verò, tan-
 quam alicuius rei gratia ve-
 nissent, thyrsi loco inuento
 ferro, neque sic laudare au-
 dent, inaudita rei nouitate
 perterriti. At ego fidenti a-
 66

καὶ ἀναμνηθῶσι οἱ παλαιοὶ
 ἀνπόται κέλευρον κρινῶν ἔ
 τότε κρινῶν, καὶ μὴ κατα-
 φρονήσασσι τῶν Σατύρων
 καὶ Σελιωῶν, πῶσι δ' ἐς
 κέλευρον τοῦ κρατῆρος ἑύτου,
 ἔκβαχάσαν καὶ αὐτὸν, καὶ
 ποτάκισ μεθ' ἑμῶν ἔρεῖν τὸ
 εἶν οἱ. οὗτοι μὲν αὖ (ἐλεύθε-
 ρον γὰρ ἀκού) ποιοῦσι τὸ
 τι καὶ εἶλον. ἐγὼ δ', ἐπα-
 δάπτει τι ἐν Ἰνδοῖς ἔσιβει, ἐς
 θέλω καὶ ἄπο ὑμῶν διγνήσας
 ὁδὰ τι τῶν ἐκείθεν, ἐκ ἀπέσε-
 δίνουσον οὐδ' αὐτὸ, οὐδ' ἄρ
 ποιοῦ μὲν ἀπότρισον, ἐν Ἰνδοῖς
 τῶν Μαχλαίοις, αἱ τὰ παρὰ τῶ
 Ἰνδοῦ ποταμοῦ, ἢ κατὰ ῥοαῦ
 αὐτῶ βλήπας, ἐπινημόμφοι,
 μέχρι πῶς τὸν Ἰνδιανὸν κα-
 θύκονσι. παρὰ τοῦτοις ἄλλο
 ἔστιν ἐν περιφράκτω. ἢ πάντων
 μεγάλῳ χαρίῳ, συμπεριφεῖ δ',
 λιπὸς γὰρ πολὺς καὶ ἄμ-
 πελοι, σύσκιον αὐτὰ ἀκριβῶς
 ποῖσιν, ἐν τῶνθα πηγά εἰσι
 τῆς.

ac veteres compotores re-
 cordati fuerint conuiuio-
 riu Bacchanalium tunc iema-
 poris celebratorum, neque
 Satyros aut Silenos contem-
 pserint, sed aequo largiis ad
 satietatem usque ex crater
 re illo hauserint: & illos
 Bacchico numine afflato
 indecorè insanituros, neque
 non persèpè nobiscum E-
 uohe dicturos. Itaque illi
 (liberum enim est audire)
 quicquid animo suo gratum
 fuerit, faciant. at ego postea-
 quam adhuc in India pere-
 grè versantur, statui & a-
 liud quiddam earum rerum
 quæ illic aguntur, quod nos
 valdè à Baccho abhorrebit,
 neque à præsentii instituto
 alienum erit percensere. In-
 ter Indos, quos Machlaeos
 vocant, qui læuam Indi flum-
 inis litus, si ad fluxum il-
 lius respexeris, incolunt at-
 que depascunt usque ad O-
 ceanum porrecti. apud hos

lucus est in loco sepibus obturato & angusto, circumtecto
 tamen quippe thyrsoꝝ & viuium vbertas ibi prouenientium,
 locum opacitate sua pulcherrimè inumbrat. Eo ipso in luco

πρῆς, καλίσου καὶ διδύσκου
 τοῦ ὕδατος, ἢ μὲν Σατύρου, ἢ
 δὲ Πανός, ἢ δὲ Σαλιῶ. καὶ ἐ-
 σιρχοῦνται αὐτὸ οἱ ἄλλοι ἄ-
 παξ τοῦ ἔτους, ἰορτάζουσι τῷ
 θεῷ, καὶ πίνουσι τῶν πηγῶν
 ἕκ ἀπασῶν ἀπαντῶν, ἀπὸ
 καθ' ἡλικίαν τὰ μὲν μερῶ-
 νια τῆς τῶν Σατύρων, οἱ ἄν-
 θρωποι δὲ τῆς Πανικῆς, τῆς δὲ τοῦ
 Σαλιῶ οἱ κατ' ἡλικίαν. ἀλλ' οὐδὲ
 πάσχομεν οἱ πᾶσι. ἰπα-
 δᾶρ πῖσιον, ἢ οἷα οἱ ἄνθρωποι
 τοιμῶσι, κατεχόμενοι τῷ Πᾶ-
 νί, μακρόν ἄρ' ἔην λέγειν. ἄ-
 λλ' οἱ γέροντες ποιοῦσιν, ὅταν
 μεθύσῃσι τοῦ ὕδατος, ἐκ ἀν-
 νότου ἔπειν. ἰπαδᾶρ πῖσι
 ὁ γέρον, καὶ κατὰσχῃ αὐ-
 τὸν ὁ Σαλιῶς, αὐτίκα ἐπι-
 ποτῶ ἀφωτός ἐστι, καρυβα-
 ροῦσι καὶ βιβησιμῶ ἰοί-
 κει. ἔτα ἀφω φωνή τι λαμ-
 πρὰ ἢ φθιγματῶν ἢ πνεῦ-
 μα λιγυρὸν ἐγγίνεσθαι αὐτῷ ἢ
 παλιῶτος ἐξ ἀφωνοτάτου ἰστῆν.
 δ'

illic ad prodigium vsque obmutescit hominem, cui gra-
 ue sit caput, aut ebrium, per omnia referens. Post id ex
 improviso voce clara, & loquela graui, tum spiritu dulci
 rumpit silentium, ac subito è mutissimo fit loquacissimus.

Scd

tres fontes aquæ sunt elegan-
 tissime & limpidissime: quo-
 rum vnus Satyris, secundus
 Pani, tertius Sileno sacer
 est. Ingrediuntur verò in
 lincum Indi quotannis se-
 mel, diei solemnitate deum
 celebrantes, bibuntque de
 fontibus, non tamen indis-
 criminatum omnes de omni-
 bus, sed iuxta ætatem. Nam
 iuuenes ex eo qui Satyris sa-
 cer est, viri ex Panico, por-
 rò ex Sileni fonte ij, qui in
 mea ætate constitui sunt.
 Itaque quæ pueris de fonte
 bibentibus accidit, aut qua-
 lia designent viri iam numi-
 ne Panos afflati, perlon-
 gum esset enumerare. Ca-
 terùm qualia senes faciunt,
 vbi iam aqua pota inebria-
 ti fuerint, non alienum esse
 opinor narrare. Senex si-
 mul atque haustam de sone
 te aquam biberit, ac eun-
 dem Silenus ipse inuasert,

ἴδ' ἄν ἐπισομίας, πάν-
 σσας αὐτὸν μὴ ἐχὶ σωτῆ
 παλῆν, ἢ ῥήσας μακρὰς σωί-
 ραν. σωτῆ μὲν ἴω πάν-
 τα, καὶ λόγια, καὶ κατὰ τὸν
 Ομήρου ἐκείνου ῥήτορα, νιφά-
 δροι γὰρ κοινὰ χαμῖνοι
 δι' ἔργου τῶν ἀρχαίων ἴω
 κυκνοῖς κατὰ τὸν ἑλικίαν ἀ-
 κίον αὐτοῖς, ἀλλὰ τῆσι γῶ-
 δος τι πυκνὸν καὶ ἐπιποροχὸν
 σωτῆρουσι, ἄχι βαθείας ἐς
 σπέρας ἴω τῶν ἡδὴ ἀφ' ἑ-
 θέσης αὐτοῖς τῆς μέθης, οἷο-
 πῶσι, καὶ πῶς τὸ ἀρχαίων ἀ-
 ναρτέχουσι. τὸ μὲν τοι παρα-
 δουξοτάτων ὁδὸν ἔπον. ἴω
 γὰρ ἀτλή ὁ γέρον μεταξὺ
 κατὰ τὴν ὁδὸν διεξίει τὸν λό-
 γον, αὐτὸν ἡλίον κωλυθείς
 ἰσὶ σέρας αὐτὸν ἐπιτεθείς,
 ἰσὶ νύκτα σιῶν, αὐθις ἐκ-
 να σωτῆρα, ἂν πέρουσι λέγον-
 τα ἢ μέθη αὐτὸν κατελίπει.
 ταῦτά μοι κατὰ τὸν Μῶμον
 εἰς ἱμοῦ ἀπεσώφθω, ἢ μὰ
 τὸν

Sed nec obturato ore illum
 compescueris quò minus con-
 tinuis verbis diffuat, lon-
 gasq; orationes contextat. Et
 profectò quæcumq; dixerit,
 prudenter & ornate dicta
 sunt, ac iuxta Homericum il-
 lum rhetorem hybernis niui-
 bus consimilia disserit. Neq;
 verò sufficienter eos cygnis
 secundum ætatem conferre
 possis, sed vocum densitate
 cicadas imitantur ac refe-
 runt ac rotundum quiddam
 componunt in profundum vs-
 que vesperam. Inde iam dis-
 cussa ab illis ebrietate con-
 ticescunt, & ad antiquum morè
 redeunt. Ceterum quòd inter
 hæc maximè omnium admiran-
 dum est, nondum exposui.
 Quòd si senex imperfectam,
 quam inchoavit orationem
 reliquerit, neque Solis oc-
 casu interueniente, & tem-
 poris angustia exclusus, ean-
 dem ad finem deduxerit, de-
 gustata iterum in annum subsequenter aqua, deinceps cæ-
 tera percurrens orationi inchoatæ adiungit, quæ superio-
 ri anno dicentem non in tempore, desituerat ebrietas. I-
 stis ego me ipse scommatibus Momi instar ludere volui. Et
 pre

τόν Δία, ἢν ἄν ἴτι ἰπαυό-
 ποιμι τὸ ἱμυθίουρ' ἑρῆτι ἴρ
 ἠδὲ καὶ ἄλλοι τῶ μύθῳ ἴοικα.
 ὄσα λέ μὲν πὶ παραπαιώσθῃ,
 ἢ μὲν ἄρ' ἴα' ἢ πινυτὰ δό-
 ξαι τὰ ἀγρόφθα, ὃ Σελυδὸς
 ἔρα λέ ἴνωρ.

per Iouem, nequaquam aſimē
 plius affabulationem addu-
 cam. Iam enim haud dubie
 videtis me fabulæ eſſe per-
 ſimilem. Quare, ſi quibus in
 rebus delinquētes hallucina-
 ti ſumus, in cauſa fuit ebrietas.
 Sin prudenter & corda-

tē dicta ſunt quæ produximus, conſtat Silenum nobis faiſe
 placatum, & propitiū.

GILBERTI COGNATI
 ANNOTATIONES.

ARGVMENTVM.

SCRIBIT Bacchum, bello aduerſus Indos ſuſcepto,
 exercitu iam in Indiam adducto, ab illis inuitō con-
 temptum ac deriſum eſſe, quia totus illē exercitus par-
 tim ex mulieribus bachantibus, partim ex iuuenibus
 nudiſtis nudis, cordaſque ſaltantibus, hedera coronatis,
 furioſis atque inſanis conſtare videretur, ſed ad extre-
 mum illos vim & potentiam Bacchi ſuo magno ma-
 lo ſenſiſſe.

a VNVM quidem.] Sileni deſcriptio, de quo Diodorus
 Siculus in quinto tradens, Bacchi ſtudioſum formatorem fuiſ-
 ſe aſſerit. Erasmus etiam in Alcibiadis Sileno. b Homineſi
 monſtroſum.] Pan Bacchi ſocius, & particeps rerum geſta-
 rum, in expeditione Indica dicitur fuiſſe miles & dux belli: ſui
 ſtudio & amore rerum militarium incenſus. de quo ſupra in
 Panos & Mercurij dialogo habuimus, & in Pſeudomante: tum
 in Deorum concilio, ubi de vtroque, nempe Sileno & Pane nos
 attingiſſe recordamur. c Menades.] Mulieres bacchantes,
 à Græco verbo μαινόμεναι: id eſt, inſanis. Hæ paſſim capillis in-
 ſtat furentium celebrabant Bacchanalia. d Neque intrā
 teli

teli factum.] *Quem obnoxium periculo videri volumus, hunc*
ὄψος ἢ βέλους dicimus in *Virgil. 11. Aeneid.*

Iamque intra tactum teli progressus uterque.

Contra ὅ dicuntur ἔξω βελῶν esse, qui longius absunt, quam ut
 iaculo contingi possint, & qui in tuto, citraque periculum sunt.
 Quod annotavimus, in *Votis*, in *Nigrino*, & in *Dialogis Cy-*
clopiis & Neptuni, Veneris & Cupidinis.

† ΠΕΥΔΟΛΟΓΙΣΤΗΣ, PSEUDOLOGIST A,
 ἢ ἡδὲ τῆς Ἀποφραδ-
 ἰσῶ.
sive de Apophrade, hoc
est, dixit atro.

Iacobo Micyllo interprete.

ARGUMENTVM.

Inuestiua est in eum à quo detestus fuerat, quòd Apophradis verbo usus esset, ipsumque dici atro comparasset. Continetur autem tota oratio duabus partibus; quarum priore ostendit, nomen Apophradis Græcum, & usitatum Græcis esse, & se rectè eo usum quoque esse: idque exemplis aliorum, qui similibus nominibus etiam alios nefarios ac detestabiles probrosè appellarunt. In altera autem vitam & mores, & item sermonem ac dicendi genus illius insectatur, ostendens illum meritò ac dignè ista voce cognominari, utpotè atrum ac detestabilem, & ab alijs quoque similibus antea appellationibus eodem modo passim notatum: afficta etiam prosopopœia linguæ expostulantis cum illo super abusu & scèdo ministerio cui adhibeatur. Exordium longius paulò est ad attentionem ac docilitatem pertinens, captata interim & benevolentia instituto suo, ab exemplo Archilochi, qui se eodem modo vitus fuerit post exordium prosopopœia Elenchi ex Menandri prologis inducitur, qui argumentum rei & occasionem scripti huius exponit. Titulus alter à materia, de qua